

Lovforslag nr. L 8. Fremsat den 7. oktober 1987 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om investeringsfonds

(Udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed samt markedsføring)

§ 1

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 25. august 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Henlæggelser til investeringfonds, der er foretaget af selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan endvidere anvendes til dækning af afholdte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, som er omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1. Det samme gælder fradragsberettigede udgifter til markedsføring, der er afholdt i forbindelse med eksport til udlandet. 1. og 2. punktum finder dog ikke anvendelse, i det omfang selskabet m.v. i stedet vælger at fradrage udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller at fradrage udgifter til markedsføring ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler.«.

2. I § 7, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»For de i § 3, stk. 9, nævnte udgifter kan henlæggelserne kun benyttes for det ind-

komstår, i hvilket udgiften er afholdt.«.

3. I § 8 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved hævnning af beløb til dækning af udgifter efter § 3, stk. 9.«.

4. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 3, stk. 1«: »og 9«.

5. I § 9 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Anvendelse af henlæggelser til dækning af udgifter efter § 3, stk. 9, sidestilles i stk. 1 med forlods afskrivning.«.

6. I § 10 A indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Reglerne i stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på midler, der er hævet, uden at den til det hævdede beløb svarende henlæggelse kan anvendes til dækning af udgifter som nævnt i § 3, stk. 9.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for henlæggelser, der er foretaget for indkomståret 1986 eller tidligere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er et led i regeringens beslutning om at forbedre danske virksomheders konkurrenceevne gennem skattelettelser til erhvervene.

Lovforslaget går ud på, at »gamle« investeringsfondshenlæggelser i selskaber m.v. skal kunne anvendes til dækning af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og markedsføringsudgifter i forbindelse med eksport.

1. Gældende regler

Efter de gældende regler er skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, berettiget til at foretage henlæggelser til investeringsfonds. En række virksomheder er dog efter loven afskåret fra at henlægge. Det er indkøbs-, produktions- og salgsforeninger, banker, sparekasser, andelskasser, vekselerere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder samt forsikringsselskaber.

Den årlige henlæggelse skal udgøre mindst 5.000 kr. og kan højst udgøre 25 pct. af virksomhedens overskud. Som hovedregel skal skattepligtige personer indskyde 70 pct. af henlæggelsen på en særlig konto i et pengeinstitut – selskaber alene 50 pct. Den erhvervsdrivende opnår fradrag for henlæggelsen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Investeringsfondsindskud skal foretages efter udløbet af henlæggelsesåret og forud for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret.

Investeringsfondshenlæggelser skal anvendes til forlods afskrivning på anskaffelsessummen for erhvervsmæssige aktiver, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningsloven. Indskud kan dog som hovedregel kun benyttes til erhvervelse af aktiver, der er leveret eller fuldført. Blandede driftsmidler samt »leasing«-aktiver kan ikke erhverves for indskudte midler. Aktiver, der i dag benyttes til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som er knyttet til den skattepligtiges erhverv, kan også efter gældende ret erhverves med investeringsfondsmidler.

Henlæggelser skal benyttes inden 6 år efter udløbet af henlæggelsesåret, for henlæggelser foreta-

get for indkomståret 1982 eller tidligere dog inden 12 år, og de ældste henlæggelser skal anvendes først. Det vil sige, at en henlæggelse for 1986 først kan anvendes, når tidligere års henlæggelser er benyttet fuldt ud. Anvendes henlæggelserne ikke rettidigt, skal de efterbeskattes. Efterbeskatning af ikke anvendte henlæggelser sker endvidere, hvis der hæves beløb på kontoen, og det viser sig, at hævnningen er sket med urette. Det er for eksempel tilfældet, hvis kun en del af det hævdede indskud kan forlods afskrives. Efterbeskatningen sker gennem en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene med procenttillæg. Det er dog muligt at undgå efterbeskatning ved at anskaffe andre aktiver, der berettiger til forlods afskrivning. Dette skal senest ske for det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori midlerne er hævet.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget går ud på, at selskaber, foreninger, institutioner m.v. skal kunne anvende »gamle« investeringsfondshenlæggelser til dækning af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed samt på markedsføringsudgifter i forbindelse med eksport til udlandet.

a) Kredsen af anvendelsesberettigede

Forslaget går ud på at udvide anvendelsesmulighederne for selskaber, foreninger, institutioner m.v., der efter gældende ret er berettiget til at foretage henlæggelser til investeringsfonds. Forslaget ændrer ikke på investeringsfondslovens bestemmelser om, hvem der er berettiget til at henlægge.

Efter forslaget skal den udvidede adgang til at anvende investeringsfondshenlæggelser omfatte selskaber, foreninger, institutioner m.v. Det vil sige samtlige skattepligtige, der er omfattet af selskabskattelovens §§ 1 og 2 samt fondsbeskatningsloven. Indkøbs-, produktions- og salgsforeninger, banker, sparekasser, andelskasser, vekselerere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder samt forsikringsselskaber, der er afskåret fra at henlægge, kan således ikke anvende ordningen.

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, er heller ikke omfattet af forslaget. Det samme er tilfældet for sammenslutninger uden selvstændig skattepligt, såsom interessentskaber, kommanditselskaber, og partrederier, hvor skattepligten påhviler hver enkelt deltager.

b) *Udvidelse af anvendelsesmulighederne*

(1) Udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Forslaget går ud på at tillade investeringsfondshenlæggelser anvendt til dækning af afholdte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, der er omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1.

Efter gældende ret kan sådanne omkostninger efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, enten fradrages fuldt ud i det år, de har været afholdt, eller afskrives over 5 år.

De mest almindelige udgifter, som falder ind under reglerne i ligningslovens § 8 B, stk. 1, er lønudgifter, udgifter til råstoffer og udgifter til leje af lokaler, maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Desuden kan udgifter til betaling for forsøgs- eller forskningsvirksomhed udført hos andre, udgifter til anskaffelse af goodwill og rettigheder også fratrækkes efter reglerne i ligningslovens § 8 B, stk. 1.

Fradragsretten omfatter i første række det udviklingsarbejde, som er knyttet til erhvervsvirksomheden. Herved forstås anvendelsen af videnskabelig eller teknisk viden til frembringelse af nye eller væsentligt forbedrede materialer, maskiner, produkter, processer, systemer og tjenesteydelser.

Fradragsretten omfatter desuden den såkaldte anvendte eller målrettede forskning. Det vil sige originale undersøgelser, der tager sigte på at opnå ny videnskabelig eller teknisk viden og forståelse, primært rettet mod praktiske mål og anvendelser.

Efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, gælder fradragsretten ikke udgifter til grundforskning, der afholdes af en allerede igangværende virksomhed. Herved forstås originale undersøgelser med sigte på at opnå ny videnskabelig viden og forståelse, uden at undersøgelserne primært er rettet mod praktiske mål og anvendelser. Det er samtidig foreslået at udvide fradragsretten efter § 8 B, stk. 1, til også at omfatte grundforskning, der afholdes af en allerede igangværende virksomhed. Det foreslås derfor, at selskaber m.v. også skal kunne anvende investeringsfondsmidler hertil.

Forslaget indebærer, at selskaber m.v., udover den valgtret der allerede eksisterer i dag efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, yderligere får mulighed for at vælge at få indskudte investeringsfondsmid-

ler udbetalt til dækning af afholdte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Vælger selskabet m.v. at få udbetalt indskudte midler, kan selskabet m.v. ikke tillige fradrage udgifterne i den skattepligtige indkomst efter ligningslovens § 8 B, stk. 1. I det omfang, de foretagne henlæggelser ikke kan dække udgiften fuldt ud, kan det overskydende beløb fradrages som hidtil efter ligningslovens § 8 B, stk. 1. Dette gælder tilsvarende, hvis selskabet m.v. alene ønsker at benytte en del af dets investeringsfondshenlæggelser til dækning af udgiften.

Forslaget ændrer ikke de gældende regler om, at henlæggelser til investeringsfonds kan anvendes til forlods afskrivning på anskaffelsesudgifter vedrørende aktiver, som benyttes til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Efter forslaget skal hævning fra investeringsfondskontoen til dækning af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed endvidere ske efter de samme regler, som gælder for hævning af beløb til anskaffelse af aktiver, hvorpå der kan forlods afskrives.

(2) Markedsføringsudgifter i forbindelse med eksport til udlandet

Forslaget går ud på, at indskudte investeringsfondsmidler skal kunne anvendes til dækning af afholdte markedsføringsudgifter i forbindelse med eksport til udlandet. Herved gives virksomhederne et nyt incitament til at øge afsætningen på eksportmarkederne.

En forudsætning for at anvende de foreslåede regler er, at der skal være tale om udgifter, der i forvejen er fradragsberettigede, samt at udgiften er afholdt. Udgifterne skal tillige have en direkte forbindelse med den indkomstskabende aktivitet i en igangværende virksomhed. Udgifter til private formål, etableringsomkostninger og formueudgifter kan ikke dækkes gennem indskudte midler. De krav, der stilles, for at en udgift kan anses for omfattet af det almindelige driftsomkostningsbegreb og dermed fradragsberettiget efter statsskattelovens § 6 eller efter ligningslovens § 8, må derfor være opfyldt, for at investeringsfondsmidler skal kunne haves.

Det er endvidere en betingelse, at der er tale om udgifter til markedsføring af et produkt i udlandet. Udgifter, der er et led i den almindelige fremstilling eller distribution af et produkt i virksomheden, f.eks. arbejds løn, er ikke omfattet. Der skal således være tale om udgifter, der afholdes for at opnå, fastholde eller udvide markedsandelen for et

produkt på et nyt eller allerede eksisterende marked i udlandet.

Til belysning af, hvilke udgifter der er omfattet af forslaget, kan nævnes: udgifter, der afholdes til rejser, reklame, annoncering, kataloger, tilbudsgivning, oversættelser og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i udlandet. Det samme gælder udgifter i forbindelse med afholdelse af og deltagelse i messer eller udstillinger i udlandet. Der tænkes her på lokale- og standudgifter, lønomkostninger m.v. Også udgifter til ansættelse af en eksportkonsulent samt udgifter til »market research« i forbindelse med aflønning af et lokalt agentbureau eller en lokal kontaktpersons udtalelser om et produkts mulighed for og egnethed til at vinde indpas på et bestemt marked er omfattet. Sådanne udtalelser er nødvendige for at opnå viden om f.eks. specielle lovgivnings- og handelshindringer, bestemte kutymer og sædvaner, klimatisk betingede forhold m.v.

Efter forslaget kan selskabet m.v. vælge at fratække udgiften til markedsføring ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som en driftsomkostning. Selskabet m.v. kan endvidere vælge at lade en del af udgiften fratække som driftsomkostning og få en del af udgiften dækket ved anvendelse af investeringsfondshenlæggelser. I det omfang selskabet m.v. vælger at benytte investeringsfondshenlæggelser til afholdelse af en anvendelsesberettiget udgift, kan udgiften ikke tillige fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette er en følge af, at der gennem henlæggelserne i sin tid allerede er givet fradrag herfor i indkomsten.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 8, stk. 4, er adgangen til at fratække repræsentationsudgifter begrænset. Denne begrænsning skal tilsvarende gælde for så vidt angår adgangen til at hæve indskudte midler til dækning af udgiften.

Efter forslaget skal hævning fra investeringsfondskontoen til dækning af udgifter til markedsføring endvidere ske efter de samme regler, som gælder for hævning af beløb til anskaffelse af aktiver, hvorpå der kan forlods afskrives.

c) »Gamle« henlæggelser

Forslaget omfatter henlæggelser, der er foretaget for indkomståret 1986 eller tidligere, dvs. fradraget i selvangivelsen for 1986 eller tidligere år.

Forslaget indeholder ingen ændring af det i investeringsfondsloven gældende princip om, at de ældste henlæggelser skal anvendes først. En henlæggelse for 1982 skal således være anvendt fuldt

ud, inden henlæggelser for 1983 eller senere benyttes.

3. Forslagets administrative og provenumæssige konsekvenser

Forslaget medfører et vist merarbejde, som dog påregnes udført indenfor de nuværende rammer.

Forslaget har ingen umiddelbare provenumæssige konsekvenser, da der allerede er indrømmet fradrag for »gamle« henlæggelser.

Selskabernes »gamle« investeringsfondshenlæggelser er i størrelsesordenen 8–10 mia. kr., hvoraf halvdelen er indsat på investeringsfondskonti i pengeinstitutter som følge af bindingskravet på 50 pct. for selskaber.

4. Ikrafttrædelse

Det foreslås, at reglerne får virkning for investeringsfondshenlæggelser, der er foretaget i henlæggelsesåret 1986 eller tidligere. Det vil sige, at henlæggelser, der er fradraget i selvangivelsen for 1987, alene kan benyttes til investering efter de sædvanlige regler.

Lov om investeringsfonds er ændret senest ved lov nr. 306 af 25. maj 1987, jf. Folketingstidende 1986/87 sp. 7447, 7990, 11926, 12276; tillæg A 4347.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1–3

Det foreslås, at selskaber, foreninger, institutioner m.v. skal kunne anvende henlæggelser til investeringsfonds til dækning af afholdte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Det samme skal efter forslaget gælde fradragsberettigede udgifter til markedsføring, der er afholdt i forbindelse med eksport til udlandet.

Det foreslås, at selskabet m.v. efter eget valg skal kunne bestemme, om det ønsker den afholdte udgift helt eller delvist dækket gennem hævning af investeringsfondsmidler. I det omfang selskabet m.v. ikke ønsker at anvende investeringsfondshenlæggelser til dækning af de nævnte udgifter, gælder de hidtidige fradragsmuligheder fortsat.

Efter forslaget skal hævning fra investeringsfondskontoen ske efter de samme regler, som gælder ved anskaffelse af aktiver, hvorpå der kan forlods afskrives. Det vil sige, at selskaber, foreninger, institutioner m.v., der efter lovens § 5 kun skal indskyde 50 pct. af henlæggelsen, kun kan hæve et beløb på 50 pct. af den afholdte udgift.

Dette kan belyses gennem et eksempel:

	Kr.
1. Et selskab henlægger i år 1	100.000
2. I år 2 indskydes på en konto for investeringsfonds	50.000
3. I år 3 afholdes en fradragsberettiget markedsføringsudgift på 60.000 kr. Da selskabet alene har været forpligtet til at indskyde 50 pct. af henlæggelsen til investeringsfonds, kan selskabet <i>maksimalt hæve 30.000 kr.</i> på kontoen til afholdelse af udgiften. Dette er i eksemplet muligt, da der er indskudt 50.000 kr. på kontoen. Tilbage på kontoen står	20.000

Selskabet kan ikke herudover fradrage nogen del af udgiften i den skattepligtige indkomst.

Til § 1, nr. 4, 5 og 6

Det foreslås, at investeringsfondslovens regel i § 9 om efterbeskatning, i det omfang en henlæggelse

ikke er benyttet rettidigt, skal finde tilsvarende anvendelse, når henlæggelserne ikke er benyttet til dækning af udgifter omfattet af forslagens § 1, nr. 1.

Det foreslås endvidere, at investeringsfondshenlæggelser, der er hævet til dækning af udgifter, som ikke er omfattet af forslagens § 1, nr. 1, og hvor hævnningen således er sket med urette, skal efterbeskattes. Efterbeskatningen skal ske efter de samme regler, som i øvrigt gælder efter lovens § 10 A, hvis en skattepligtig hæver beløb på en investeringsfondskonto, og det viser sig, at der ikke kan forlods afskrives. Den skattepligtige har således også mulighed for at undgå efterbeskatning ved at foretage forlods afskrivning på andre aktiver, der berettiger hertil, eller ved at anvende henlæggelsen til dækning af udgifter, der er omfattet af forslagens § 1, nr. 1.

Til § 2

Det foreslås, at reglerne får virkning for investeringsfondshenlæggelser, der er foretaget i henlæggelsesåret 1986 eller tidligere.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

§ 1

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 25. august 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Henlæggelser til investeringsfonds, der er foretaget af selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan endvidere anvendes til dækning af afholdte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, som er omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1. Det samme gælder fradragsberettigede udgifter til markedsføring, der er afholdt i forbindelse med eksport til udlandet. 1. og 2. punktum finder dog ikke anvendelse, i det omfang selskabet m.v. i stedet vælger at fradrage udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller at fradrage udgifter til markedsføring ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler.«

2. I § 7, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»For de i § 3, *stk. 9*, nævnte udgifter kan henlæggelserne kun benyttes for det indkomstår, i hvilket udgiften er afholdt.«

§ 7. Benyttelse af henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på et aktiv, jfr. § 3, kan kun ske for det indkomstår, for hvilket skattemæssig afskrivning efter de i skattelovgivningen i øvrigt indeholdte regler første gang kan foretages på det på-

gældende aktiv.

Stk. 2. ---

3. I § 8 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* *Stk. 1* finder tilsvarende anvendelse ved hævnning af beløb til dækning af udgifter efter § 3, *stk. 9*.«

4. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 3, *stk. 1*«: »og 9«.

§ 9. ---

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke anvendes som nævnt i § 3, *stk. 1*, selv om fristen efter § 6, *stk. 2*, ikke er udløbet. I så fald medregnes det nævnte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori ansøgning indgives, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret.

Stk. 3. ---

5. I § 9 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Anvendelse af henlæggelser til dækning af udgifter efter § 3, *stk. 9*, sidestilles i *stk. 1* med forlods afskrivning.«

6. I § 10 A indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Reglerne i *stk. 1, 2* og *3* finder tilsvarende anvendelse på midler, der er hævet, uden at den til det hævdede beløb svarende henlæggelse kan anvendes til dækning af udgifter som nævnt i § 3, *stk. 9*.«